

**Sentencja**

W okolicznościach takich jak rozpatrywane w sprawie głównej art. 15 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego, należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie, które nie jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie azylu w świetle kryteriów wymienionych w rozdziale III tego rozporządzenia, staje się państwem członkowskim odpowiedzialnym. Do państwa członkowskiego, które stało się państwem członkowskim odpowiedzialnym w rozumieniu tegoż rozporządzenia, należy przejęcie zobowiązań związanych z odpowiedzialnością. Powiadamia ono o tym państwo członkowskie uprzednio odpowiedzialne. Ta wykładnia wspomnianego art. 15 ust. 2 ma zastosowanie także wtedy, gdy państwo członkowskie, które było odpowiedzialne na mocy kryteriów wymienionych w rozdziale III wspomnianego rozporządzenia, nie przedstawiło wniosku w tym zakresie zgodnie z art. 15 ust. 1 zdanie drugie tegoż rozporządzenia.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

**Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 8 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hamburgisches Oberverwaltungsgericht — Niemcy) — Atilla Gülbahce przeciwko Freie und Hansestadt Hamburg**

(Sprawa C-268/11) (<sup>1</sup>)

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Układ stowarzyszeniowy EWG — Turcja — Decyzja nr 1/80 Rady Stowarzyszenia — Artykuł 6 ust. 1 tiret pierwsze — Prawa pracowników tureckich należących do legalnego rynku pracy — Cofnięcie z mocą wsteczną dokumentu pobytowego)

(2013/C 9/24)

Język postępowania: niemiecki

**Sąd odsyłający**

Hamburgisches Oberverwaltungsgericht

**Strony w postępowaniu głównym**

Strona skarżąca: Atilla Gülbahce

Strona pozwana: Freie und Hansestadt Hamburg

**Przedmiot**

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hamburgisches Oberverwaltungsgericht — Wykładnia art. 10 ust. 1 i art. 13 decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia EWG–Turcja z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia — Wydanie pracownikowi tureckiemu, małżonkowi obywatelki przyjmującego państwa członkowskiego, zezwolenia na pobyt na czas oznaczony i bezterminowego pozwolenia na pracę — Cofnięcie, z mocą wsteczną i z powodu separacji małżonków, o której nie zostały powiadomione właściwe organy, decyzji w sprawie przedłużenia ważności zezwolenia

na pobyt — Przesłanki uzasadnienia prawa pobytu na podstawie art. 10 ust. 1 decyzji nr 1/80 z uwzględnieniem bezterminowego pozwolenia na pracę

**Sentencja**

Artykuł 6 ust. 1 tiret pierwsze decyzji Rady Stowarzyszenia nr 1/80 z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia utworzonego na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, podpisanego w dniu 12 września 1963 r. w Ankarze przez Republikę Turcji z jednej strony i przez państwa członkowskie EWG oraz Wspólnotę z drugiej strony, który został zawarty, zatwierdzony i ratyfikowany w imieniu tej ostatniej decyzją Rady 64/732/EWG z dnia 23 grudnia 1963 r., należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, by właściwe organy krajowe cofnęły wydany pracownikowi tureckiemu dokument pobytowy z mocą wsteczną od dnia, w którym ustał powód, od istnienia którego prawo krajowe uzależnia możliwość wydania tego dokumentu, jeżeli pracownik ten nie dopuścił się żadnych oszukańczych zachowań, a cofnięcie to następuje po upływie rocznego okresu legalnego zatrudnienia, przewidzianego w tymże art. 6 ust. 1 tiret pierwsze.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

**Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulío tis Epikrateias — Grecja) — Techniko Epimelitirio Elladas (TEE) i in. przeciwko Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis, Ypourgos Metaforon kai Epikoinonion kai, Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon**

(Sprawa C-271/11) (<sup>1</sup>)

(Transport lotniczy — Rozporządzenie nr 2042/2003 — Wymagania techniczne i procedury administracyjne w dziedzinie lotnictwa cywilnego — Nieprzerwana zdolność do lotu statków powietrznych — Zezwolenie udzielane członkom personelu wykonującego zadania kontrolne — Wymagane kwalifikacje)

(2013/C 9/25)

Język postępowania: grecki

**Sąd odsyłający**

Symvoulío tis Epikrateias

**Strony w postępowaniu głównym**

Strona skarżąca: Techniko Epimelitirio Elladas (TEE), Syllogos Ellinon Diplomatouchon aeronafpigon michanikon (SEA), Alexandros Tsiapas, Antonios Oikonomopoulos, Apostolos Batategas, Vasileios Kouloukias, Georgios Oikonomopoulos, Hlias Hliadis, Ionnis Tertigkas, Panellinios Syllogos Aerolimeinikon Ypiresias Politikis Aeroporias, Eleni Theodoridou, Ioannis Karnesiotis, Alexandra Efthimiou, Eleni Saatsaki

Strona pozwana: Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis, Ypourgos Metaforon kai Epikoinonion kai, Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon

**Przedmiot**

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Symvoulio tis Epikrateias — Wykładnia rozporządzenia Komisji (WE) nr 2042/2003 z dnia 20 listopada 2003 r. w sprawie nieprzerwanej zdatności do lotu statków powietrznych oraz wyrobów lotniczych, części i wyposażenia, a także w sprawie zezwoleń udzielanych instytucjom i personelowi zaangażowanym w takie obowiązki (Dz.U. L 315, s. 1) — Zgodność przepisów krajowych powierzających obowiązki z zakresu kontroli statków powietrznych czterem odrębnym kategoriom inspektorów (inspektorom ds. oceny zdatności do lotu statków powietrznych, inspektorom lotu, inspektorom bezpieczeństwa w kabinie, inspektorom ds. dyplomów i licencji)

**Sentencja**

- 1) Wykładni art. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2042/2003 z dnia 20 listopada 2003 r. w sprawie nieprzerwanej zdatności do lotu statków powietrznych oraz wyrobów lotniczych, części i wyposażenia, a także w sprawie zezwoleń udzielanych instytucjom i personelowi zaangażowanym w takie zadania oraz przepisu M.B.902 załącznika I do tego rozporządzenia należy dokonywać w ten sposób, że państwa członkowskie mogą, przy przyjmowaniu uzupełniających środków w celu wykonania tego rozporządzenia, w ramach właściwego organu, o którym mowa w przepisie M.B.902, dokonać podziału obowiązków z zakresu kontroli zdatności do lotu statków powietrznych pomiędzy różne wyspecjalizowane kategorie inspektorów.
- 2) Wykładni przepisu M.B.902 lit. b) pkt 1 załącznika I do rozporządzenia nr 2042/2003 należy dokonywać w ten sposób, że każda osoba, której powierzone zostały obowiązki w zakresie kontroli w odniesieniu do jakiegokolwiek aspektu zdatności do lotu statków powietrznych powinna mieć pięcioletnie doświadczenie obejmujące wszystkie i wyłącznie te aspekty, które są związane z zapewnieniem nieprzerwanej zdatności do lotu statku powietrznego.
- 3) Wykładni przepisu M.B.902 lit. b) pkt 1 załącznika I do rozporządzenia nr 2042/2003 należy dokonywać w ten sposób, że państwa członkowskie mogą określić warunki nabycia co najmniej pięcioletniego doświadczenia w zapewnianiu nieprzerwanej zdatności do lotu, jakie powinien posiadać personel odpowiedzialny za przegląd zdatności do lotu statków powietrznych. W szczególności mogą one zdecydować o uwzględnieniu doświadczenia nabytego w ramach zatrudnienia w warsztacie obsługi technicznej statków powietrznych, uwzględnieniu doświadczenia nabytego w ramach praktyki zawodowej odbytej w środowisku pracy w ramach studiów z dziedziny lotnictwa lub też doświadczenia związanego z wykonywaniem uprzednio obowiązków inspektora ds. oceny zdatności do lotu.
- 4) Wykładni przepisu M.B.902 lit. b) załącznika I do rozporządzenia nr 2042/2003 należy dokonywać w ten sposób, że nie ustanawia on żadnej różnicy pomiędzy osobami posiadającymi licencję obsługi technicznej statków powietrznych w rozumieniu załącznika III do wskazanego rozporządzenia, zatytułowanego „Część 66” a osobami posiadającymi dyplom ukończenia studiów wyższych.
- 5) Wykładni przepisu M.B.902 lit. b) załącznika I do rozporządzenia nr 2042/2003 należy dokonywać w ten sposób, że funkcje inspektorów ds. oceny zdatności do lotu statków powietrznych mogą sprawować wyłącznie osoby, które odbyły uprzednio wszystkie wymagane tym przepisem studia i szkolenia oraz zostały poddane ocenie w zakresie ich umiejętności i kompetencji po zakończeniu takich programów nauczania.

- 6) Wykładni przepisu M.B.902 lit. b) pkt 4 załącznika I do rozporządzenia nr 2042/2003 należy dokonywać w ten sposób, że funkcje inspektorów ds. oceny zdatności do lotu mogą sprawować wyłącznie osoby, które uprzednio zajmowały stanowisko wiążące się z odpowiednimi obowiązkami, potwierdzającymi zarówno możliwość przeprowadzenia niezbędnych kontroli technicznych jak też możliwość dokonania oceny, czy wyniki tych kontroli pozwalają bądź nie na wydanie dokumentów poświadczających zdatność do lotu statku powietrznego poddanego badaniu.
- 7) Wykładni rozporządzenia nr 2042/2003 należy dokonywać w ten sposób, że władze państw członkowskich nie są zobowiązane przewidzieć, iż osoby sprawujące funkcje w zakresie kontroli zdatności do lotu statków powietrznych w dniu wejścia w życie tego rozporządzenia będą nadal w sposób automatyczny i bez przeprowadzenia procedury selekcyjnej sprawować takie funkcje.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 232 z 6.8.2011.

**Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Staatssecretaris van Financiën przeciwko Gemeente Vlaardingen**

(Sprawa C-299/11) (<sup>1</sup>)

**(Podatki — Podatek VAT — Transakcje podlegające opodatkowaniu — Przeznaczenie na potrzeby działalności przedsiębiorstwa towarów uzyskanych „w wyniku działalności przedsiębiorstwa” — Zrównanie z odpłatną dostawą — Grunty należące do podatnika i przekształcone przez osobę trzecią)**

(2013/C 9/26)

Język postępowania: niderlandzki

**Sąd odsyłający**

Hoge Raad der Nederlanden

**Strony w postępowaniu głównym**

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën

Strona pozwana: Gemeente Vlaardingen

**Przedmiot**

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Wykładnia art. 5 ust. 5 i 7 lit. a) oraz art. 11 część A ust. 1 lit. b) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Transakcje podlegające opodatkowaniu — Przeznaczenie towaru na potrzeby działalności przedsiębiorstwa — Przeznaczenie na zwolnioną z podatku działalność przedsiębiorstwa należącego do niego gruntu, który został przekształcony na jego zlecenie i za wynagrodzeniem przez osobę trzecią